

ԲԱՆԱՍՏԵԼԻՍԱԿԱՆ

Կ'ԻԶՆԵՍ ԻՆՇԻ

Կ'իջնես ինձի,
Ինչպէս երբեմն իջար բոպիկ ուղեղներուն,
Ու ջանեցիր խըմորն անոնց՝ խեղճ, անորակ,
Կըսաւ ազնիւ ու սրբազան,
Արուեստներու գերագոյնին,
Անմահ Բանին Քու լուսաւորին :

Կ'իջնես ինձի,
Ճանաչն ինչպէս գէջ ջուրերուն,
Վառելու հոն ըսկավառակը գոյներուն,
— Լուսին ներմակ —
Որուն վըրայ՝ կայլակ, կայլակ, լոյսը նըսէր,
Պարգեւելու պըղտօր գունաս իմ բառերուն
Հըրաւըր սուրբ ըսեղծումին :

Կ'իջնես ինձի,
Հաւաքելու իմ ուսերէն
Մաւկեակը ծանր՝ իմ դառնութեանց ու մեղքերուն,
Զիս ընելու նըման մանկան, ելած ձեռքէն
Իր Ասըծոյն,
Համակ բիւրեղ, անշամանդաղ,
Յաւերժութեան մեծ մասեանին
Մատուցուելու :

Ու Դուն Կ'իջնես,
Եւ կը հիւսես կըսաւին մէջն իմ հոգիին,
Գոյներ կըրակ, վէտեր շըղաւթ, հըրաւքն հըզօր
Արուեստներուն,
Գործերու մէջ կախարդական,
Գիրը որոնց ըլլար գըրուած, ապրիլ անդին
Այս աշխարհէն :

Ու Դուն կ'իջնես,
 Նայուածքին պէս կուտ մարդերու,
 Որոնք կենան ցաւին դիմաց, ու չըթարթեն,
 Սըլաֆներէն տառապանքին,
 Մասն իսկ իրենց խաղաղութեան,
 Դընուած գիմովն անզոհելի կարիքներուն,
 Իբրեւ օթիս մեծ ապրումին, ուր դադարէր
 Զայնը ըմբոս խեղճ մեր կաւին,
 Աչիք ցամբէր մեր մեղներուն:

Այսպէս կ'իջնես Դուն ամէնուն,
 Տալու Քեզմէ, ինչ որ տրուած չէ ունենալ
 Մեզ, ուժերէն այս աշխարհին:
 Ու կը վարես, կը հանդերձես անմահութեան,
 Կաւը անարգ, նիւթն անպիտան,
 Որ կը հագնի,
 Զեւը մարմար՝ տանաւներուն,
 Զեւը արիւն՝ կըտաններուն,
 Զեւը թըռիչք՝ մեր բառերուն,
 Թէզանն ամբաւ, ձեւի, գոյնի ու իմաստի,
 — Արուեսք մեր —
 Ալիք ալիք ձրգուած գահիդ
 Ուրըներուն:

ԵՂԻՎԱՐԿ

